

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. november

3. oldal
✱ Ady Endrére emlékeztek
a költő születésnapja alkalmából

4. oldal
✱ Ingyenes sakkoktatás
gyerekeknek Székelyhídon

6. oldal
✱ Boszi buli: táncos szórakozás
szellemekkel és vámpirokkal

Tizenkét kórus közös éneklése

☞ Sikeres VII. Érmelléki Kórustalálkozó Székelyhídon

☞Fotók: Fekete Evetke

A rendezvény végén a jelenlévő kórusok együtt énekeltek a *Dicsőség mennyben az Istennek* című dicsőítést

„Amíg egy nép énekel, messzire
hallatszik, hogy létezik.”
(Sütő András)

✱ Tizenkét hazai és anyaországi kórus vett részt a VII. Érmelléki Kórustalálkozón, melyet a székelyhídi művelődési házban tartottak november 27-én.

Hála Istennek évről-évre nagyobb az igény erre a rendezvényre, hiszen szűkebb hazánkban, az Érmelléken egyre több kórus hallatja a hangját. Az Érmelléki kórustalálkozó alkalom a találkozásra, a bemutatkozásra, természetesen a barátkozásra és a kapcsolatok ápolására is, hiszen az évek során a visszatérő vendégként résztvevő kórusok tagjai között igaz barátság alakult ki.

Ez alkalommal Magyarországot a körösszegapáti Harmónia, a létavér-

tesi Csormolya Népdalkör és a nyíradonyi Pávákör képviselte. Jelen voltak a rendezvény évről-évre visszatérő vendégei, a bihariószegi Asók István Református Énekkar, a margittai Horváth János Társaság Vegyeskórusa, az érmihályfalvi Bartók Béla Városi Kórus, a szalacsi Örökzöld Asszonykórus. Ebben az évben első alkalommal vett részt a kolozsvári Visszhang diákkórus, a Kiskereki Népdalkör, a Bihari Református Egyházmegyei Lelkész kórusa. A házigazdák részéről a Búzavirág Népdalkör és a Székelyhídi Férfikórus kapcsolódott be a kórustalálkozóba.

Béres Csaba polgármester úr köszöntő szavai után elsőként a Bihari református Egyházmegyei Lelkész kórusa mutatkozott be Lukács Piroska Angéla köröskisjenői lelképásztor ve-

zetésével. A lelkészek kórusát a Körösszegapáti Román Kulturális Központ kórusa, a Harmónia énekkar követte a színpadon, akik *Egy asszonynak...* címmel csokrot nyújtottak át a közönségnek, melynek zenei feldolgozását a kórusvezető karnagy, dr. Gheorghe David professzor, a Bihar Megyei Kulturális Felügyelőség igazgatója készítette, majd a szervezők kérésének eleget téve egy karácsonyi dallal zárták bemutatkozásukat.

Az év májusában alakult Kiskereki Népdalkör „bébikörát” meghazudtolva, gondosan összeállított csokorral, egységes énekléssel lépett a közönség elé.

A rendezvény csodálatos színfoltja volt a Székelyhídon idén először bemutatkozó kolozsvári Visszhang di-

A létavérsesi Csormolya Népdalkör

ákkórus. Énekükkel Molnár Botond karnagy vezénylete alatt felejthetetlen élményt nyújtottak a kórustalálkozón jelenlevőknek.

A mintegy négy évtizede fennálló a többszörös kiváló- és aranyminősítésű, Aranypáva- és sok más jelentős zeneművészeti díjjal kitüntetett Nyíradonyi Pávákör előadásában – Bárdosi Ildikó, a Népművészet ifjú mestere vezetésével ez alkalommal eredeti nyíradonyi lírai dalok csen-dültek fel.

A szalacsi Örökzöldek *Szerelmi dalok a fonóban* című csokra, vidám hangulata idén is tapsra ösztönözte a nézőket.

A 2006-ban alakult Érmihályfalvi Bartók Béla Városi Kórus három női- és három férfi szólamra kidolgozott karácsonyi énekekkel és citerazené-

vel járult a közönség elé Veres László Zsolt karnagy vezetésével.

Székelyhíd testvérvárosát, Létavértest a többszörös aranyminősítésű Csormolya Népdalkör képviselte (szakmai vezetőjük Kiss Tiborné). Most turai népdalokból összeállított csokorral, szerelmes dalokkal és egy karácsonyi énekekkel kedveskedtek.

A bihariószegi Asók István-énekkar (mely egyházi kórusként működik Ghitea Angéla kántor vezetésével) már negyedik alkalommal vett részt az Érmelléki Kórustalálkozón. Műsorukban ismert, közkedvelt népdalokat és karácsonyi éneket hallgathattunk. A hazai pályán fellépő, 2006-ban alakult Búzavirág Népdalkör vidám, ritmikus népdalcsokrával ösztönözte tapsra a vendégeket.

☞ Folytatás a 2. oldalon

Tisztelt olvasók!

Az *Ér hangja* szerkesztősége az Önök hirdetéseit a 0762-830344-es telefonszámon várja.

☞Bokor Tibor

Eredményes párbeszéd

☞ Lakossági fórumok zajlottak Székelyhídon és a hozzátartozó településeken

✱ Lakossági fórumokat tartottak november második felében Csokalyon, Nagykágyán, Érolasziban és Székelyhíd különböző pontjain. A nyilvános gyűléseket azal a céllal szervezték, hogy ha bárkinek kérdése van az előjárók irányába, akkor azt feltehesse anélkül, hogy Székelyhídra utazzon vagy várakozzon a polgármesteri hivatalban. A városvezetés részéről a fórumokon esetenként, többek között Béres Csaba polgármester, Csuka József alpolgármester, Galamb Gabriella jogtanácsos, Bokor Zoltán erdész mérnök, a kataszteri

hivatal munkatársa és Csorba Kinga polgármesteri tanácsadó volt jelen.

A megbeszélések négy témakör köré csoportosultak: elsőként az előjárók számoltak be az megvalósult és folyamatban lévő munkálatokról, pályázatokról. Továbbá széles körű tájékoztatást nyújtottak a ket-tős állampolgárság igénybevételének lehetőségeiről, és hogy milyen tervek vannak a 2011-es évre. Ezután az érdeklődők bármelyike kérdésével fordulhatott a városvezetés képviselőihez.

☞ Folytatás a 3. oldalon

Az érolaszi falugyűlés résztvevői

Adventi várakozás

Somogyi Bálint János

Adventkor Jézus születését várjuk
Ahol istálló és jászol lesz a házuk
Ilyenkor fenyőágból koszorút sodrunk
S négy vasárnapon át egy-egy gyertyát gyújtunk.

Bemegyünk a templomba egy kisebb fohászra
És készülünk az adventi áldozásra
Ilyenkor a pap lilit vesz magára
És lakatot tesznek az orgonára.

A lila tudniillik a bűnbánat színe,
Aki nem akar megtisztulni, ne jöjjön ide!
Négy vasárnapon át tires az oltár
És orgona nélkül hangzik el a zsoltár.

Somogyi Bálint János a szalacsi Balaskó Nándor Általános Iskola VII. osztályos tanulója. Nemrég szavalóversenyt nyert saját vers kategóriában.

A pincekulcs

A tizedikes fiúk nagyon szerették a történelmórát, főként, ha az utolsó óra volt aznap. Ment a felelés, mint a karikacsapás, figyelték a tanár minden szavát, de azért nagyon várták, hogy vége legyen az órának. Jóska az utolsó padban már alig türtöztette magát, míg a tanár magyarázta a leckét, aztán elővette táskájából a borospince jókora kulcsát, felemelve mutatta, mondván:

– Gyula bácsi – így szólították a tanárt –, itt van a kulcs!...

Az osztálytársak nevetéssel nyilvánították ki tetszésüket. A tanár mosolyogva mondta:

– Jól van, Jóska fiam, tedd csak el, míg eljön annak az ideje is!

Tovább folytatta a leckét. Még nem csengettek ki, befejezte a leckét. A fiúk ott gyülekeztek körülötte, közben Józsi figyelték, aki egyik kezében felemelve tartotta a kulcsot. Egyik leány bevitt a tanáriba a naplót, a többiek tudták, mi következik, elkészöntek a tanártól, és fiú társaiktól.

A fiúcsapat egy része előrement a kastély teraszra felé, ahol lejárát volt kitéposva a Sós-útra, a többiek Gyula bácsival beszélgetve mentek utánuk. Egyenként ereszkedtek le a téglafal mellett. A pincesor jobb oldalán volt Jóskaék pincéje.

A bejárát előtt várták Gyula bácsiékat, aztán nyílt a rácsos vasajtó, pillanatok alatt körbe állották a hosszúkas asztalt, akinek jutott a lócán hely, az leült, beszélgetve várták, míg Józsi a lopóval a bort kihúzta a kancsóba, Gyula bácsi után kiszolgálták magukat is. A fiúk, kezükbe tartva poharaikat, várták Gyula bácsi köszöntőjét. Koccintottak, itták a jó hideg nedűt. A hangulat minden pohár után emelkedett. Az idő múlt, Gyula bácsi bejelentette, hogy most már indulnak haza, mert a szülők türelmetlenek, meg aztán őt is várja az aszszony.

Már a tanév vége felé az igazgató megszólította tanár kollégáját, hogy a diákokkal hova tűnnek el az utolsó óra után?!... Gyula kolléga az igazgató vállára tette a kezét, hamiskásan, de bizalommal közel hajolva mondta:

– Tudod mit? Az utolsó óra után legyél hátul a teraszon! Majd megtudod!...

Az igazgató ráállt. Mire oda ért a társaság, ő is ott volt. Meglepődtek a fiúk, de Gyula bácsi bejelentette, hogy most a diri is jön velük. Az ő tiszteletére Jóska a finom, pezsgő piros ürmösből húzott a lopóval.

Idős emberek lettek az egykori diákok, Józsiék eladták a pincét. Vajon kinek a zsebében lapul most a nagy pincekulcs?!

✎ Forrás: Nánási Zoltán:

Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták

A Világvége ábécé versei

☞ Bemutatták Német Andrea tanítónő verseskötetét

✎ A szerző felvétele

Gavrucza Tibor és Erdei Ferenc méltatta a pedagógus költeményeit

* Bemutatták Német Andrea tanítónő *Világvége ábécé* című verseskötetét a székelyhídi múzeum épületében november 21-én. A egybegyűlt irodalomkedvelőket Gavrucza Tibor, a Bihar Megyei Tanács kulturális bizottságának elnöke köszöntötte, és méltatta a kötetet, majd Erdei Ferenc tanító szólt néhány szót a megjelent alkotásokról. Hangsúlyozta, hogy a kötet bemutatásának időzítése Ady Endre születésének évfordulója környékére nem a költőóriás és a kezdő költő, a versek közötti összehasonlítás, hanem tisztelgés a nagy előd emléke előtt. „Aki kézbe veszi e kötetet, és elolvassa a verseket, maga is tapasztalni fogja a meglepő kettős-

séget, a szélsőséges hangulatokat, a szinte már két külön személyiség megnyilvánulásait. Egy dolog viszont nagyon fontos: minden gondolat és minden érzélem, amit a versek kifejeznek ösztönök! A szerző nem titkol el semmit! Nyíltan vállalja örömeit, boldogságát, szerelmeit, de ugyanilyen nyíltan vállalja csalódásait, szenvedéseit, bánatát. A versekben az a meglepő, hogy ezek az érzések egyszerre vannak jelen szinte minden versben! Biztos vagyok benne, hogy aki elolvassa Német Andrea verseit, egy kicsit másként tekint majd a női lélek rejtelmeire, számunkra néha meglepő rezdüléseire! A kötetben megjelenő, hét csokorba kö-

tött, 50 vers mindegyike meglepetést jelent az olvasónak” – mondotta.

Jagos Helén, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum magyar szakos tanára, valamint Bertalan Hajnal végzős diák olvasott fel a kötet verseiből, aki a stílushoz illő Bródy- és Bikindalokat is előadott.

Az albisi születésű, de évek óta városunkban dolgozó Német Andrea pedagógus-költő arról beszélt – megemlítve elhunyt édesapját, akitől az irodalmi „vért” örökölte –, hogy mi veszt rá egy fiatal nőt arra, hogy versírásra adja a fejét.

Reméljük, hogy e verseskötetnek lesz folytatása! Habár a költő a *Híd vagyok...* című verséből idézett, engedtessek meg e sorok írójának, hogy egy másik vers soraival zárja beszámolóját:

„Ez egy dal senkinek,
senkitől,
De mégis valakinek,
hát, Neked!

Nem szól semmiről.
Csak úgy...
De mégis valakiről,
hát Rólad.

Dalolom Neked.
Csak Neked!

De nem kell tudnia róla Senkinek!”

✎ Fekete Evetke

Tizenkét kórus közös éneklése

☞ Sikeres VII. Érmelléki Kórustalálkozó Székelyhídon

A székelyhídi Búzavirág Népdalkör

A Bihari Református Egyházmegyei Lelkész-kórusa

Folytatás az 1. oldalról ✎ A 17 éves Margittai Horváth János Társaság Vegyeskórusa ez alkalommal Lócsei László református kántor vezetésével advent jegyében egyházi énekekkel ajándékozta meg a közönséget.

A VII. Érmelléki Kórustalálkozó utolsó fellépője Székelyhíd elsőként alakult kórusa, a Magyar kultúra- és Pro Pátria-díjjal rendelkező Székelyhídi Férfikórus volt.

A rendezvény végén a jelenlévő kórusok több mint 200 tagja Veres László Zsolt karnagy vezetésével, advent jegyében együtt énekelt a *Dicsőség mennyben az Istennek* című dicsőítőet.

A kórustalálkozó záróakkordjaként a résztvevő kórusok és vezetőik jó hangulatú közös vacsorán vettek részt, melyen az ízletes ételek, a finom érmelléki borok és a szakmai tapasztalatcsere mellett a közös éneklés került

előtérbe, s természetesen elhangzott a „jövőre, újra, ugyanitt” fogadalom is.

A rendezvényt támogatta az EuroTrans Alapítvány, a Bihar Megyei Kulturális Felügyelőség, a Scola Nostra Egyesület, a székelyhídi önkormányzat, Gavrucza Tibor megyei tanácsos, Domahidi Sándor helyi RMDSZ-elnök és Pál Imre vállalkozó.

✎ Fekete Evetke

A Visszhang kórus Kolozsvárról

Közös éneklés a Munkás klubban

Adyra emlékezve...

☞ A nagy érmelléki költő születésnapját ünnepelték

Fotók: Fekete Evetke

Az ünneplő egybegyűltek

* Ünnepi istentisztelettel, emléktáblakioszorúzással emlékeztek Székelyhídon november 21-én, vasárnap az Érmellék legnagyobb költőjére, Ady Endrére, a költőóriás születésének 133. évfordulója alkalmából. A református templomban a helyi születésű Oláh Emil magyarországi tábori lelkész-vezetési hirdetését követően a hívek és költészetkedvelők átvonultak a Nedeczky-ház falán elhelyezett Ady-emléktáblához.

Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere beszédében elmondta: „Ady élete példaként kell álljon előttünk. Az egész életét ellentmondás és elégedetlenség tükrözte, folyamatos törekvés a korabeli Magyarország polgárosodása felé... Hajtsunk hát tiszta szívvel és Ady személyéhez méltón fejet emléktáblája előtt.”

Gavrucza Tibor tiszteletes, a Bihar Megyei Tanács kulturális bizottságá-

nak elnöke beszédében versein keresztül végigvezette Ady életpályáját, ismertette ezáltal szellemiségét, örök érvényűségét, mondanivalóját a ma emberiségének.

A rendezvényen közreműködött Szabó József, aki Ady *Jégpályán* című versét adta elő.

Az ünnepség végén a jelenlévők megkoszorúzták Ady Endre emléktábláját. A Bihar Megyei Tanács RMDSZ-frakciójának nevében Gavrucza Tibor, Székelyhíd város és a körzeti RMDSZ nevében Béres Csaba, a székelyhídi RMDSZ részéről Domahídi Sándor elnök és Ormós György alelnök, végül a Pro Székelyhíd Egyesület képviselőjében Erdei Imre és Magyarai Attila.

☞ Cseh Tímea, Fekete Evetke

Koszorúzza tisztelegnek a költő előtt

Kettős állampolgárok lehetünk 2011-től

☞ Információk az egyszerűsített honosítási eljárásról

* A 2011. január 1-jén kezdődő új esztendő az egyszerűsített honosítási eljárás életbe lépését jelenti a határon túli magyarság számára. A magyar Országgyűlés május 26-án fogadta el azt a törvénymódosítást, melynek értelmében nem kell Magyarországon letelepedni a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárság megszerzéséhez, nem kell állampolgársági vizsgát tenni, elég a magyar nyelv ismerete és nem kell magyarországi lakóhelyet és megélhetést igazolni.

Az a személy jogosult ilyen típusú honosítási kérelmet benyújtani, aki:

- magyar állampolgár volt (vagy valamely felmenője magyar állampolgár volt) vagy valószínűsíti magyarországi származását;
- magyar nyelvtudását igazolja;
- a magyar jog szerint büntetlen előéletű.

A kérelemhez különféle igazoló iratokat kell csatolni, úgymint a születési anyakönyvi kivonatot, a magyar származást igazoló dokumentumokat (például a felmenők születési anyakönyvi kivonatait, de más régi magyar okiratot is elfogadnak), esetenként a családi állapotot igazoló okiratokat, valamint magyar nyelven, saját kézzel írt önéletrajzot és két darab igazolványképet.

Az állampolgársági kérelmet be lehet nyújtani a magyarországi anyakönyvvezetőknél, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal regionális igazgatóságánál vagy magyar konzuli tisztviselőknél. A kérelem elbírálásáról a köztársasági elnök dönt, az ügyintézés 4-5 hónapig tart. A magyar állampolgárságot az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételének napján szerzi meg az illető személy; ezt egy magyarországi polgármester előtt vagy a magyar külképviselet vezetője előtt teheti le.

A kérelmet csak személyesen lehet benyújtani, cselekvőképtelen személyek nevében a törvényes képviselő adhatja be a kérelmet. A honosítási eljárás díjmentes.

További információkért és bővebb tájékoztatásért a www.allampolgarsag.gov.hu honlapon, illetve a RMDSZ Bihar megyei szervezeténél lehet érdeklődni (tel.: 0259-432884, e-mail: biharmegye@rmdsz.ro).

☞ Ér hangja

Eredményes párbeszéd

☞ Lakossági fórumok zajlottak Székelyhídon és a hozzá tartozó településeken

Folytatás az 1. oldalról ☞ Megtudtuk, számos projekttel foglalkozik a városháza, amely Székelyhíd és a környező falvak polgárai életét érintik. Letettek egy pályázatot, amely a három falu (Csokaly, Nagykágya, Hegyközszentmiklós) ivóvízhálózatának, valamint Érköbölkút szennyvízhálózatának megvalósítását foglalja magába. Sajnos az egészségügyi ellátás nem működik zökkenőmentesen, de remélik, hogy jövőre ez is megoldódik. Sajnos az utak állapotán nem tudtak javítani ebben az évben, mert a két nyert pályázat megvalósítására sem küldtek pénzt Bukarestből. Egyébként idén visszavett a kormány 2,9 milliárd lejt, és

emiatt csökkenteni kellett a helyi költségvetést. Pozitív tény ugyanakkor e téren, hogy buldoexkavátort vásárolt a város, még az idén új lámpatesteket szereltek fel, és égőket fognak cserélni, járdákat öntöttek, és sikerült lekövezni egy 640 m-es és 240 m-es útszakaszt. Kiderült, problémák vannak a földterületek tulajdonjogával is, hiszen nem ott használják, ahová szőlő birtoklap.

Csokalyon elkezdődött a község háza felújítása, ugyanakkor a 120 m²-es közösségi ház építéséről szóló nyertes önkormányzati pályázat megvalósításának munkálatai jövőre kezdődnek el. Sajnos a közbirtokosság nem alakult meg a faluban. Az itteni fóru-

mon felhívták a figyelmet: a Farkas László-féle vagyont jó lenne megtartani a csokalyi közösségnek, de ha továbbra sem tartják rendben, lehet, hogy elveszítik azt. Jó hír az is, hogy Mudura Sándor nagyváradi vállalkozó föliaházat fog létrehozni a faluban megvásárolt 14 hektár területen, ami több csokalyinak biztosít majd munkalehetőséget. Nagykágyán a székelyhídi önkormányzat az idén 1,2 milliárd lejt költött a hidak rendbetételére, jövőre szeretnének kiépíteni egy lassítógátat Kágyán és Hegyközszentmiklóson, mert a nagy esőzések problémákat jelentenek. A kágyai iskolánál másfél éve megállt építkezés remélhetőleg hamarosan folytatódik.

A kettős állampolgársággal kapcsolatban az információátadás mellett (lásd vonatkozó írásunkat) az előjárók megnyugtatták azokat az állampolgárokat, akik azért aggódnak, hogy ha igénylik a magyar állampolgárságot, elveszítik a román állampolgárságot. Ez a félelem alaptalan, a magyar törvény ugyanis a román kettős állampolgársági törvénykezés mintájára készült, továbbá az alkotmány szerint nem vonható vissza el a román állampolgársága azoknak a személyeknek, akik román állampolgárnak születtek. Érdekes, hogy a kettős állampolgárság mellett kérhetjük nevünk magyarosítását is (pl. Vasile = László). A székelyhídi önkormányzat szeretné szervezeten bizto-

Népes érdeklődés a csokalyi fórumon

sítani az igénylők szállítását a megjelölt polgármesteri hivatalokba, ahol az állampolgársági kérelmeket le tudják majd adni.

A fórumokon jelen levő lakosok által jelzett gondok közül elsősorban a lopások visszaszorításának érdekében kellene lépnie a hatóságoknak. Szerencsére a rendőrség személyzete a jövő évtől bővülni fog, ugyanis amikor Románia előreláthatóan csatlakozni fog a schengeni övezetbe, a határőrök nagy része átkerül a rendőrség kötelékébe. Javasolták, hogy a helyi adóba egy speciális illetéket foglaljanak bele, amelyet arra használnak majd, hogy egy őrző-védő szolgálatot fizessenek ki belőle. Tanácsi határozattal kellene a magántulajdon védelmét biztosítani, a környező települések (Diószeg, Mihai Bravu, Félegyháza) hasonló tanácsi döntéseit felhasználni a székelyhídi elkészítéséhez. Kritika fogalmazódott meg a köztisztasági céggel szemben is, mi-

szint a szemetes nem jár rendszeresen és a szemetet a földre töltik. Felvetődött, hogy a közvilágítás javítási munkálatait egy közelebbi, diószegi vagy székelyhídi cégre kellene bízni. A buldoexkavátort ki kellene vinni a Kisirtásra is, mert az az utca még sosem volt kövezve és az ideai költségvetésbe már nem is fér bele. Még olyan kérés is volt, hogy az önkormányzat szólítsa fel azokat a lakosokat, akik nem vágják le a füvet a járdaszélről.

Összegezve: a lakossági fórumok, falugyűlések hasznossága vitathatatlan, hiszen kiváló lehetőségek arra, hogy a városvezetést bárki szembe- sítse az általa tapasztalt gondokkal. A jövőben is lesznek időközönként hasonló összejövetelek. Különböző városvezetés a lakossággal való jobb kapcsolattartás érdekében úgy tervezi, 2011-től kezdődően minden héten lesz fogadóóra a falvakon, legalább hetente egyszer vagy kétszer.

☞ Ér hangja

Az egyik székelyhídi fórumon jelenlevő polgárok

Fotók: Bokor Zoltán

Az aszfalt

☞ A Székelyhídi hírlap

1911. augusztus 17-i vezércikke

Végelemzésben a szükséglet az, mi tette kényszeríti az embert, a cselekvés fő motívuma tehát a szükséglet.

A társadalmi fejlődést vagy az új szükségletek keletkezésére vagy a régié differenciálódására, ezeket pedig mindig gazdasági okokra vezethetjük vissza.

Megemlítve azt, hogy az emberi szükségletnek az okok egész komplexuma képezi alapját, már higiénikus szempontból is a legfontosabb szükségletek egyike: a testmozgás, mit minden ember, életviszonyai által meghatározott korlátok között, testi épsége és egészsége lerombolásának terhe alatt köteles teljesíteni. A kultúr társadalomban a szükséglet kielégítésének általános és közönséges eszköze: a sétálás s ennek intézményé váló fejlődése: a korzózás, mely ott, hol feltételei fenn forognak, nélkülözhetetlen és önálló szükségletté fejlődött, mert a kiválasztás érdekében egyik legalkalmasabb eszköz vagyoni képesség és testi szépség fitogtatása.

A létért való küzdelemben a verseny elve valósul meg: az emberek embertársaik legyőzésére, felülmúlására törekednek. A harcot természetesen átvisszik a korzóra is, ami itt különösen a testalkat, prém, tollazat, – szóval a külső feltűnően szebb tételében nyilvánul meg.

A sétatársaság alapfeltételét az arra alkalmas sétatársa képezi s ennek eszményét az aszfalt realizálja. Az aszfalt készen levén – most vajúdnak vele a causalis nexusban levő új szükségletek, minek eredmény majd e szükségletek kielégítése lesz. Ne csodálkozzon tehát senki, ha eltűnnek a csatkos, ferde sarkú, szeges talpú, kopott, ócska Noé bárkák s helyüket a ragyogó, elegáns, jajgatásig szűk, nesztelenül járó gyártmányok foglalják el? a horpadozó kályhacsövek helyett a láthatáron majd a beretva éles, művészi szabású szoknya-nad, – pardon: nadrágok jelennek meg? – soha meg nem álmodott babák, villik és tündérek, – skyllák és charybdiszek, drága kalapok és karcsú mamák, elegáns sétapálcák és tekintélyes papák tűnnek fel hétköznapiokon is, hát még a vasárnapi mosogatás után!

Az erkölcsi szabályok: részben összetörnek, – részben újak keletkeznek. Persze ezeknek, mint minden csatatérnek, – halottjai is lesznek.

Az aszfalt nem csupán egy szükségletet kelt életre, de megszólaltatja az összes rezonáns szükségleteket is, amiért is szembeötlő hatásai lesznek. Az új aszfalt új szükségleteket támaszt, az új szükségletek új cselekvésekre, nagyobb erőfeszítésre szorítja a társadalmat. A megnövekedett munkateher ugyan nehezdedni a társadalom tagjaira? – de azért ne sopánkodjon senki, hanem igyekezzen a célok és eszközök helyesebb, jobb és ésszerűbb megválasztásával e terheken könnyíteni. Az evolúció folyamán persze az erősek diadalt aratnak s a gyengék – elhullnak, – a társadalom azokat ünnepli, ezeket eltemeti. Visszatérés a harctérről nincs: csak előre! Egy kis fokkal feljebb vagyunk! [N]

Tehetségek „küzdelmé”

☞ Ki mit tud?-elődöntő Székelyhídon

☞ Fekete Evetke

A csokalyi Fresh Dance

Kankalin néptáncsoport

* Negyvenkilenc előadás versengett a VI. Bihar megyei Ki mit tud?-vetélkedő Székelyhíd és vidéke környéki elődöntőjében, amelyet november 14-én szerveztek meg városunkban. A művelődési házban összegyűlt közönség szinte négy órán keresztül tapsolhatta a gyermek- és felnőtt kategóriás tehetségvetélkedő résztvevőit, akik magyar irodalmi, kilenc hagyományörző, négy zenei és nyolc táncprodukciót mutattak be. A színvonalas bemutatásokat öttagú zsűri értékelt – Balogh Katalin vallásnővér, Borsos Beáta (a Bihar Megyei Tanács részéről), Cristina Gavriș koreográfus, Ramona Gavriș koreográfus, a nagyváradi Francisc Hubic Művészeti Iskola tanárnője, valamint Sütő Szabolcs, az érsemjéni Ezüstperje néptáncsoport koreográfusa és művészi vezetője. Döntésük nyomán jutottak tovább az arra legérdemesebbek a Ki mit tud? megyei középöntőjébe, amelyet az RMDSZ Bihar megyei szervezete és a Varadinum Kulturális Alapítvány szervez meg Nagyváradon december 11-én.

Véleményem szerint pár óra jó hangulatban telt, és a fellépők megérdemelték, hogy a művelődési ház megteljen nézőkkel.

☞ Fazekas Evellin

Cimborák

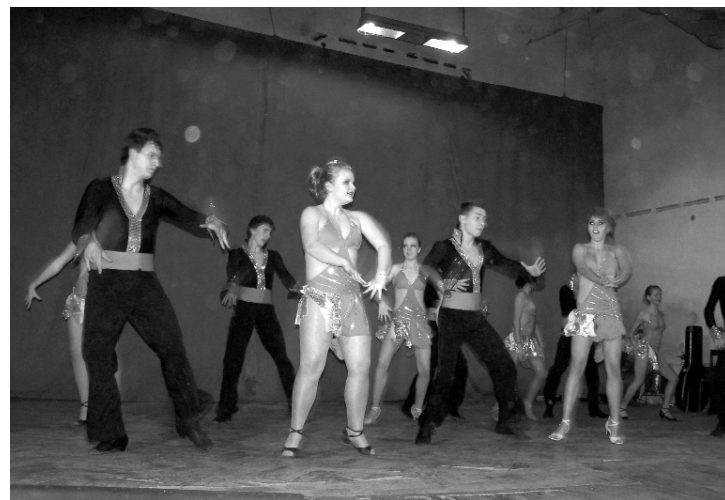
A Ki mit tud? középöntőjébe jutottak

Magyar irodalom: gyermek kategória: Farkas Lehel, Gábor Zoltán, Mészáros Boglárka, Nagy Henrietta, Szegecs Tamás, Szilágyi Zoltán; **felnőtt kategória:** Koncz Hajnalka.

Hagyományörző előadás: gyermekek: a székelyhídi Kankalin néptáncsoport; **felnőttek:** szentjoháni Vadvirágok Népdalkör. **Népdaléneklés:** Mészáros Boglárka, TKitty, Varga Viorica Baba. **Zene: gyermekek:** Bíró Rómeó (dobjáték); a székelyhídi Kisbojtárok furulyacsoport; **felnőttek:** Tentea Zsolt; Gitár.OK csapat (egyben a közönségzavazás győztese)

Klasszikus tánc: gyermekek: 1. a székelyhídi Kölyök Dance, 2. a csokalyi Fresh Dance, 3. Cimborák vidám csapata; **felnőttek:** a székelyhídi B 612 csapat.

Modern tánc: gyermekek: Flying Stars hiphopcsoport; **felnőttek:** a székelyhídi Flying Steps hiphop táncsoport.

B612 táncsoport

Kézzel készült csodák

„Lánc, lánc Eszterlánc, eszterlánci cérna, cérna volna selyem volna mégis kifordulna...”

* Akár a semmiből is csodákat tudnak varázsolni a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceumban működő Pábaja Kézműveskört látogató ügyes kezű gyerekek. Mindig figyelembe veszik az évszakok és jeles ünnepek sorrendjét: ősszel az őszi díszek, télen a karácsonyi ötletek, míg tavasszal a húsvéti készülődés kerül középpontba. A gyerekek is aktívan részt vesznek az a heti foglalkozás témájának kitalálásában, hiszen bármelyikük előállhat új ötlettel és tervekkel.

Felsorolni is nehéz lenne mennyi csoda készült már: őszi levelekből lenyomat, ragasztott kép; magokból tájkép, konyhadísz; őszi termésekből állatok; papírból ablakdíszek; bőrből és gyöngyből ékszer, faliképek, üvegfestmények; gipszből állatok, képek, hűtőmágnesek; csuhébábák; csuhévirágok stb.

A négy éve Balló Erika biológia szakos tanárnő kezdeményezésére megalakult kézműveskört heti rendszerességgel foglalkoztatják péntekenként 14 órától kezdődően. (A kézműveskört nevével egybeként időközben három tagra bővült alapító csapatról kapták: Balló Erika, Jagos Helén és Pál Edit.) Bár az egykori alapító tagok ma már kilencedikesek, az alkotókedv nem hagyott alább, így minden évben változik, cserélődik a kör csapata, melyben az V. osztályosok veszik ki a legteljesebben a részüket a munkából.

Mivel a foglalkozásoknak nincs állandó helyszíne, így mindig abban az osztályban tartják őket, ahonnan a legtöbb kis kézműves tag kerül ki. Az alapos takarítás ellenére is előfordul néha, hogy egyesek hétfő reggel álmosan nem igazán ismerik fel az új mintázatú padjukat, de így legálább aznap lehet nem unják annyira a reggeli órát. Egyszer egy kislány meg is jegyezte, hogy azt szereti a legjobban a

kézműveskörtben, hogy utána minden hétfőn más színű padja van.

Jagos Helén tanárnő megfogalmazta a pábajások hitvallását is, mely szerinte minden szenvedélyes kézműves közös ismertetőjele: „Az igazi pábajás mindenben megtalálja, hogy jó lesz valamire, a szobája egy raktárra hasonlít, és nem jön zavarba, ha bármikor ragasztószalagot, ollót vagy madzagot kérész tőle. Magamból kiindulva, a szenvedélyes kézművesek mindig gyártanak valamit és mindig félretesznek dolgokat a „később még jól jöhet” címszóval. Egy csomagolópapír-darabkát később még száz és száz dologra lehet felhasználni. Az életnek az apró dolgok adják meg az értelmét. A gyerekek, úgy hiszem, nem véletlenül szeretik a tehetséget, mellyel másokat is megajándékozhatnak. Ezen az úton próbáljuk mi őket terelgetni, és együtt örülni velük a hétköznapi csodáknak, a kis mesterműveiknek.”

☞ Ványa Blanka

Sakkoktatás Székelyhídon

* Ingyenes sakkoktatást tart Veres János sakkoktató a központi étterem egyik zugában. A június óta minden kedden és csütörtökön délután 16–18 óra között szervezett találkozót jelenleg 15–18 gyerek látogatja.

Jancsi bácsi 2002-ben szerzett sakkoktató címet, de már előtte több rangos verseny résztvevője és nyertese volt, főbb eredménye a 2001-ben Nagyváradon megszervezett Felixkupa, ahol I. osztályban I. helyezést ért el. 2003-ban Margittán kezdett el sakkot oktatni, 10 gyermek vett részt az akkori foglalkozásokon, tanítványai közül ketten a román válogatottba is bekerültek. Az oktató elmondása szerint ő ebben méri munkája gyümölcsét, számára ezek a dolgok az elért eredmények.

A székelyhídi sakkoktatás sem új keletű, az akkor még Margittán élő Jancsi bácsi egy ideig ingázott Székelyhídra sakkoktatás céljából. Aztán ez a kezdeményezés valami miatt abbamaradt. De idén ismét újraindult, és tárt kapukkal várja az elmesportot szerető fiatalokat és időseket egyaránt. Az oktató azt is elárulta, hogy helyi hivatalos sakkklub létrehozását is tervezi, hogy a jól sakkozók hivatalosan is képviselhesék városunkat a bajnokságokon.

☞ Aszalós Tímea

Petőfi-hét – pörgés a suliban

Programkavalkád a székelyhídi középiskolában

* Petőfi-napokat tartottunk a liceumban november 15-20-a között. A Petőfi-hét idén második alkalommal együtt szervezték meg a Székelyhídi Diáktanács, a Scola Nostra Egyesület és az iskolai tanárai a költő Székelyhídon való tartózkodásának emlékére. Mivel a Gólyabál már három hete lezajlott, már épp itt volt az ideje egy kis szórakozásnak, illetve szórakozva tanulásnak a suliban ezeken a borús őszi napokon.

A szűkös költségvetés miatt az idén valamivel kevesebb programot sikerült megszervezni, azonban így is igen tartalmas volt a rendezvény. A diákok már egy héttel korábban be voltak zsongva, ugyanis a november 18-i Kul-túra nevezetű programra már jóval előtte el kellett kezdeni készülni (erről bővebben lásd a keretet). Hétfőn kezdetét vette a teremfoci-bajnokság, amely túlmutat a Petőfi-héten, ugyanis, ha minden igaz, még jövőre is lesznek mérkőzések. A bajnokságra tíz csapat nevezett be, és mivel mindenki játszik mindenkivel, ez még eltart egy darabig. Kedden délelőtt a helyi kézilabdacsapat barátságos mérkőzést játszott a nagykágyai csapat ellen. Mivel tanítási időben zajlott a meccs, a csapaton kívül más nem nagyon lehetett a sportszarnokban, azonban csodával határos módon igen népes volt a szurkolótábor, így nem is volt kétséges fiaink győzelme. Délután egy sokkal nyugisabb sport vette kezdetét, a sakkverseny.

Szerdán párhuzamosan zajlottak az események, ugyanis a tanítás végeztével a sportszarnokban egy streetballhoz, vagy inkább kosárlabdához hasonló sport bajnoksága vette kezdetét, míg a manzárdban pingpongozni lehetett, a Dokumentációs Központban (Dokk) pedig Petőfi-versenyen vehettek részt az érdeklődők. Mint említettem, csütörtökön a Kul-túra programpontát a főszerep, azonban mellette mesemondó- és Petőfi-vers illusztráló versenyt is szervezték.

Pénteken a manzárdban az iskolai pszichológusának jóvoltából

Megelevenedő történelem a Kul-túra egyik bemutatóján

Bonyhai Petronella grafológus tartott előadást a grafológiáról, amelyben többek között nemzeti költők kézírásának elemzését is megosztotta a hallgatósággal. Egy óra tájt erős palacsintaszag terjengett az iskolában, ugyanis a Diákuniverzumban a jövő szakácsnői palacsintásütő-versenyt tartottak. A Dokkban viszont a jövő fotósainak tartott inte-

raktív előadást Egeresi Norbert (Egeresi Ingrid tanárnő férje) a fotózás rejtelméről. Mondanám, hogy ennyi volt, de ez nem igaz, ugyanis este héttől szombat reggelig tartó filmmaraton kezdődött. Este körülbelül ötven emberrel indult a megpróbáltatás, de a végéig csak vagy tizenöt ember bírta ki. Volt még egy olyan program is, amely tulajdonképpen házi feladat volt, a diákok lehetőséget kaptak, hogy verset írjanak és rajzolhassanak, műveiket pedig a *Diáklapuban* publikáljuk.

Remélem, semmit nem hagytam ki a rendezvény gazdag programjából, de ha igen, akkor elnézést. Mint az elején is mondtam, idén kicsit szerényebbre sikeredett a dolog, azonban bízunk benne, hogy jövőre kamatoszul be tudjuk majd pótolni. Végül pedig köszönetet szeretnék mondani a szervezőknek és a résztvevőknek egyaránt, elvégre kettőn áll a vásár.

A sport sem maradt el

Kul-túra – osztályok és korok versenye

A közzismertebb nevén országok versenyének nevezett vetélkedőt november 18-án rendezték meg a Petőfi-hét rendezvénysorozat programjaként. A székelyhídi diákságot megmozgató verseny abból állt, hogy minden osztály húzott egy témát, az alapján feldíszítette az osztálytermét az adott téma környezetének megfelelően, és jelenetek, prezentációk, felolvasások, képek, hanganyagok, különféle kellékek segítségével mindezt egy kis műsorban be kellett mutatni. Ezt a versenyt tavaly már két ízben is megszervezték, tehát igen népszerű programról van szó. Ez nem is csoda, hisz nemcsak néhány ember, hanem az egész iskola részt vehet benne, az osztályok összemérhetik tudásukat, kreativitásukat, ezenkívül összehangolja, vagy épp széthúzza az osztályt, de az biztos, hogy rengeteg tudást szedhet fel magára az ember közben.

Ez alkalommal országok vagy városok helyett elsősorban történelmi korokat, eseményeket kellett megjeleníteni, mint például a nagy földrajzi felfedezések, a divat fejlődéstörténete, a nagy feltalálások, Mátyás király udvara, Élet a középkorban és hasonlók. Aki ezen a napon az iskolába tévedt, az nagy valószínűséggel találkozhatott indiánokkal, görögökkel, olimpikonokkal, vámpírral, középkori leprással, hóhérral, román juhással, bűvárral, fáraóval, hercegekkel, királykisasszonyokkal, úrhölgyekkel, koldussal, Leonardo da Vincivel, Mátyás királlyal, Buddhával, udvari bolonddal és efféle különös emberekkel. Így meg lehetett csodálni az athéni Parthenont, az egyiptomi piramisokat, a Naprendszert, jurttát, íjakat, bárdokat, kardokat, pajzsokat, festményeket, technikai vívmányokat, sőt a különleges, korra jellemző ételekből is akadt némi kóstoló.

Persze most is voltak osztályok, amelyekre a lustaság ártó szelleme rátelepedett és nem készültek semmivel – természetesen a végzősöket most békén hagyjuk, hisz ők „szorgalmasan tanulnak” – de azért voltak olyanok is, akik semmit sem hagytak a véletlenre, és beleadtak apa-anyaikat.

A tanárokból álló zsűri dolga elég nehéz is volt, mivel olyan sok jó előadás készült, hogy nehéz volt közülük kiválasztani a legjobbakat. Meg is kell mondani a diákoknak, hogyha még egyszer sor kerül egy ilyen vetélkedőre, ne készüljenek rá ennyire, mert még a végén elkényeztetik a tanárokat, és ki tudja, mi lesz abból?

Az V-VIII. osztályosok közül a VII. B. vitte el a pálmát, a középiskolások közül pedig a IX. A. lett az első helyezett. Akinek viszont ez most nem sikerült, és nem nyertek, csak azt tudom mondani, amit én is utálok hallani: ne csüggedjete, azért nyertetek ti is valamit, tapasztalatot.

Major Lajos

Szilágyi Szilvia

Vasárnapi iskola Kőbölúton és Hegyközszentmiklóson

* Először tartottak úgynevezett vasárnapi iskola-típusú foglalkozást Érköbölúton és Hegyközszentmiklóson november 13-án körülbelül harminc gyermek jelenlétében a magyarországi Vasárnapi Iskola Alapítvány önkéntesei. Mindez annak a nem várt, de ugyanakkor kedves látogatásnak az eredménye, amellyel az év májusának végén Oláh Évának, az érköbölkúti iskola megbízott igazgatónőjét lepték meg. Benkei Ildikó, a *Magyar Rádió* munkatársa Gellért Gyula érmelléki református lelkipásztor kíséretében érkezett, hogy felajánlja segítségüket a helyi diákoknak és pedagógusoknak. A programban több határ menti település is részt vesz, és célja támogatni a gyerekeket abban, hogy saját hazájukban magyarok maradhassanak.

A Vasárnapi Iskola Alapítvány két önkéntese, Szabó Edit pedagógus és Hutzler Vilmos nyugalmazott pedagógus, nem érkeztek üres kézzel. A gyerekeknek édességet, játékokat és füzeteket hoztak, a helyi tanároknak pedig tankönyveket, munkafüzeteket. Mint mondták, nem az a céljuk, hogy az iskolai anyaggal foglalkozzanak, nem az itteni pedagógusokat és azok módszereit akarják helyettesíteni vagy bírálni. Egyszerűen csak segíteni akarnak a gyerekek nevelésében, és lehetőséget akarnak nyújtani a tapasztalatcserére.

A közel négyórás foglalkozás alatt a kisebbek színezhettek, a nagyobbak játékos feladatokat oldhattak meg és énekelhettek, majd egy kis kinti tornával megmozgathatták a rajzolás közben elszibadt testrészeiket. Miután a gyerekek hazamentek, a két magyarországi pedagógus, illetve a foglalkozáson résztvevő köbölkúti tanárok kiértékeltek a napot és megbeszélték további terveiket, elképzeléseiket. Ezt követően ők is hazaindultak, az arcközből ítélve fáradtan bár, de annál elégedettebben mindazzal, amit a nap folyamán tapasztaltak.

Pap Enkö

További mosolyvarázslók kerestetnek

„Bár minden egész eltörött, létezik igaz és örök.” (Ákos)
* „Semmit már sohasem fogok csinálni többet” – hangzik el a szívemarkoló mondat a hatéves Róbert Gida szájából a *Micimackóban*. És valóban, a gyermekkor végével megkezdődik a kötelességteljesítés kora, és elfelejtünk időt szánni a „semmi csinálásra”, a csodára, amit pedig meg kellene őriznünk magunkban. Akik gyerekekkel foglalkoznak, nagyon jól tudják ezt, és minden nap meg is élük a csodát.

A csodákat igen jól ismerik a Dévai Szent Ferenc Alapítvány székelyhídi csoportjánál, mert itt minden napi vendégek. Benne vannak minden tiszta szívű gyermekmosolyban, minden ölelésben, minden őszinte szóban.

Ennek az utóbbi időben a Petőfi Sándor Elméleti Liceum diákjai is részesei kívánnak lenni. Mosolyt varázsolni egy gyerek arcára a világ legnagyobb, legszebb feladata, mert őszinteség kell hozzá. Ez mégis sikerült Wilhelm Júlia-Mária tanárnő hetedikeseinek, akik összefogtak és az iskolában kapott tej- és kifliadagjaikat eljuttatták azokhoz a gyerekekhez, akik a mostoha körülmények miatt nem járhatnak óvodába, iskolába. A másik mosolyvarázsló Szilágyi Szilvi volt, aki önkéntesként vett részt az alapítvány által megkapott kastély kitarításában, ahol a hatalmas udvar kicsi részét sikerült is megszabadítani a gáztól, szeméttől.

De ezenkívül nagyon sok mosolyvarázsló van még, akik kisebb-nagyobb segítséggel, pénzüsszeggel járulnak hozzá az alapítvány mindennapi életéhez. Nekik külön köszönet-

tel tartozik az alapítvány apraja-nagyja. Hatalmas csoda történt akkor is, amikor annak idején az alapítvány megkapta a hajdani kastély épületét. Hatalmas öröm ez, de hatalmas felelősség is. A kastély épülete mindannyiunk múltjának őrzi egy darabkáját, hisz sokan közülünk, de még a szüleink közül is ide jártak iskolába, ezért az alapítványnál úgy gondolták, hogy így az ünnepek közeledtével meg szeretnék ajándékozni bennünket valamivel. Egy emlékek. Aki szeretné, 10 lejért kastélycserepet vásárolhat, melyben jelképesen a ő életének egy pici darabja is benne van. Apró részei ezek sokunk közös élettörténetének és a város történelmének is, ezért szerintem eszmei értékük felbecsülhetetlen.

Böjte Csaba ferences atya, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány létrehozója egyszer a következőt mondta: mindig vannak gyerekek, akik ölelésre vágyva tárják szét karjukat az ég felé, és mindig akad egy felnőtt, aki felemelje őket oda. Aki érzi magában ezt az elhivatottságot, azt előbb-utóbb meg is találják a neki szánt feladatok. Ebben szeretnék segíteni, ezért ezen az úton is szeretném mindenki figyelmét felhívni, hogy **további mosolyvarázslók kerestetnek**. Aki úgy érzi, hogy szívesen segítene önkéntes munkával, a további kastélytakarítási akciókban vagy más módon, az az alapítvány székhelyén, a központi iskolában teheti ezt meg Galamb Erzsébetnél, az alapítvány székelyhídi vezetőjénél.

Ványa Blanka

Boszi buli ötödször

Szellemes szórakozás mindenkinek

„Bízz bennem, ez egy álomvilág, s én volnék a mágus, aki érted tesz csodát”
(Vámpírok bálja)

* Bűvös varázslat áldozataivá váltak a székelyhídi Tini Dance Center Egyesület tagjai az ötödik Boszi buli alkalmával november 6-án. Ki szellemmé, ki vámpírrá változott, hogy rémisztgethesse a tánckedvelő közönséget. Volt, aki előre felfegyverkezve, fokhagymavédettséget élvezve közelítette meg a székelyhídi művelődési házat, mely ez alkalommal a „rémségek házává” vált. A félhomályban érkező sokaságot sajátos vérfarkas dekoráció, falra függesztett jelmezek és ínycsiklandó süttőkíllat fogadta a művelődési házbán.

A csontvázvá változott B 612-es lányok és foszladozó hullákat alakító srákok elsőként Michael Jackson *Thriller* című dalára készített koreográfiát adták elő, megalapozva ezzel a „borzongató” est hangulatát. A táncsoport tagjai a közönséget is bevonták különleges produkciójukba, az árnytánc bemutatásakor járték lehetőséget biztosítva a nagyerdeműnek. A vámpír

Vámpírok bálja

pírrémségversenyen bárki részt vehetett, táncoló vámpírok és suhanó szellemek varázsolták falfehérré a közönség arcát és tettek köpönyegük alá több, mint húsz díjat.

A mágusok: a csokalyi Fresh Dance, a borsi TDC, a székelyhídi Kölyök Dance, a Táncmanók, a Cimborák s a szervező B 612 valóban csodát tett. Egy rémséges, szemfényvesztő világba repítették közönségüket, kicsit háborzongató, de varázslatos estet biztosítva. E mágikus est záróakkordját Roman Polanski rendező világsikerű filmje, a *Vámpírok bálja* musicalváltozatának végjeleneke képezte: „Nincs más út: ki az éjéből a fénybe, / korlát mögé senki sem zár.”

Az ekkor először bemutatott koreográfia vastapsra ösztönözte a már kicsit „zombivá” vált közönséget. Miután a szellemek elshantak és a vámpírok eltűntek a színpad sötétjében, a közönség is kibotorkált a művelődési házból, s a „vérfagyasztó” viszontlátás reményében eltűnt az őszi éjszakában.

Fekete Evtke

... és tánc, tánc, tánc

Emlékezés ínséges időkre

Schmauz Anna és Szamos Ferencz a világháború éveiről

Koruknál fogva is biztos számtalanszor végiggondolták magukban a történeteket, amit nem tudtak, de nem is akarták elfelejteni. Könnyűnek nem könnyű beszélni róla, mert felelevenednek a régi borzalmak, fájdalmak és a gyász. De mi örök hálával köszönjük nekik, hogy segítenek gyökereinket újra megtalálni. Kevéssel az interjú elkészülte után Ancika néni elhunyt, már nem fog soha többet mesélni az életéről azzal a szelídséggel és nyugalommal, amivel csak ő tudott, egyedi volt és pótolhatatlan. „Ami megtörtént életünk során, jó vagy rossz, akár tetszik, akár nem, azon már változtatni nem lehet, el kell fogadni, és lehet hogy rossz szó rá, de tanulni lehet belőle sok mindent, ki-ki magában döntse el, hogy mi is az” – vallotta. Köszönjük és nyugodjon békében.

– Ancika néni, meséljen a gyerekkoráról.

Schmauz Anna: Mivel minden kornak megvannak az időtöltései, mi is kitaláltunk sok mindent, még akkor is ha szegények voltunk, nem vettek babát meg mindenféle játékot, amit mostanság. De mi megcsináltuk, megvarrtuk, olyan volt, amilyen, de baba volt. Ott laktunk a felsőváros végén, ott volt szembe velünk a temető meg a legelő és kitaláltunk mindenféle játékot, meg libát őriztünk.

– Feri bácsinak is hasonló volt a gyerekkora...

Szamos Ferencz: Hát igen, az én édesanyám a család tizenkettedik gyermeke volt, úgyhogy mi Ancika néniel unokatestvérek vagyunk. Annak idején építették itt a Szamosotól a Dunáig ezt a vízelvezető rendszert, de kongoknak is hívták, minden házhoz el voltak szállásolva a román katonák. Mivel nálunk is voltak, én voltam a kedvencük, az anyukám elmondása szerint este, mikor hazajöttek, rögtön velem foglalkoztak, úgyhogy én egyszerre tanultam meg ma-

gyarul és románul is. Ez történt 1939–1940-ben, mert a magyar bevonulás 1940 őszén volt.

– Milyenek voltak a román katonák?

Sch. A.: Hát persze, nagyon jól emlékszem, ott voltak a katonák a kert végében, de úgy higgye el nekem, hogy román katonák voltak, de azok soha semmihez hozzá nem nyúltak, onnan egyszer sem tűnt el soha semmi az ég egy világon, a bunkerek ott voltak a kismezőn, a mi kertünknek a végiben pedig főztek a katonáknak, ott volt a konyha. Az én idesapámék elmentek otthonról, én olyan 12 éves kislány voltam, árultuk a bort és a pálinkát, jöttek a katonák, kimért nekik azt, ami kellett, de azok mind egy banniig odaadták az árát. Olyan nem volt, hogy kihasználták volna, na gyermek, oszt nem fizettek, ilyen egyszer se fordult elő, úgyhogy azok nagyon rendesek voltak. Ez a háború előtt volt, mielőtt még bejöttek a magyarok.

– Mikor bevonultak a magyarok, ezek a román katonák itt voltak még?

Sch. A.: Már nem voltak itt, de azok a román katonák olyan szépen elvonultak, csendben, rendben, mondtuk is mindig, hogy a románok szépen elmentek, a magyarok szépen bejöttek.

Sz. F.: Én annyira emlékszem, mint kicsi gyermek édesanyámmal mentünk a központba, és kérdezték tőlem hogy hova mész, Ferike, én meg mint kicsi gyermek selypítve mondtam hogy „megyek a magyarok ebile”.

– Mikor a magyarok bejöttek, milyen volt a hangulat?

Sch. A.: Akkor volt egy olyan 2-3 év nyugalmas boldog időszak, ezt én akkor úgy éreztem. De aztán 1943–1944-ben már nagyon a háború közepibe voltunk. Az én idesapámát nem vitték be a frontra, mert az első világháborúban, amikor még alig volt tizenhét éves, az orosz fronton a szeme valamilyen sérülést kapott, leszerelték, s aztán többet nem hívták be. Volt katona az első világháború után, mármint román katona a trianoni döntés után, három évig, de nem panaszkodott, csak az a három év kicsit hosszú volt.

– Mikor a németek Székelyhídra bevonultak, arra tetszik emlékezni?

Sch. A.: A német katonák igazi úriemberek voltak, bármilyen furcsán is hangzik. Mikor vonultak ki, akkor látszott rajtuk olyan pánikhangulat, idegesek voltak, de én nem hallottam, hogy bántottak volna valakit. Ez idő tájt volt az is, mikor be kellett szolgálatni a rádiót, de hát akkor még nem sok mindenkinek volt rádiója.

Sz. F.: Én még arra is emlékszem, mikor a magyarok építették azt az utat, ami most a székelyhídi határátkelőhöz vezet. A katolikus templom előtti szempontot is akkor rakták ki macskakő-

vel. Mi mentünk bámészkozni, mert az az úthenger nekünk gyermekeknek nagyon érdekes volt. Nagypám mesélte, hogy olyan meredek volt az a domb, még mielőtt megcsinálták, hogy a székérkereteket ki kellett kötni, csak úgy tudtak a dombon lejönni.

– A németek kivonulása után mi történt?

Sch. A.: Ó, hát a németek még itt voltak, mikor oroszok (helyesen: a szovjetek – szerk. megj.) már bejöttek, a németek Vecseren voltak, az oroszok a felsővároson és mikor Galamb Jani bácsit meglőtték (Anci néniel nagybátyja – szerk. megj.) jött erre lefele a Vecser fele, mondták neki, hogy „stoj!”, vagyis „állj!”, de nem halotta, mert egy kicsit süket volt szegény. Napokig ott volt felravatalozva, nem tudták eltemetni, de már nem is akarták, mert ahol az orosz katona meglátta, hogy halott van a háznál, bement, megemelte a sipkáját és elment; de ahol minden „rendben” volt, hát arról nem jó beszélni... Olyan is volt köztük, ha bement egy házba, és meglátta a szentképet, vetette a keresztet... meg olyan is, aki szerette a gyermekeket... – És még milyen katona volt?

Sch. A.: Meg rossz, nagyon rossz... Mindent felforgattak, mindent elvittek, amit csak mozdítani lehetett, ha disznó volt, meglőtték, az apró jószágot leütötték. Drága Marika, én bujkáltam annyit, még így alatt is voltam, szénapadláson is voltam, pincébe, azt se tudta idesapám már, hogy hova bujtasson, már nem tudta, hogy hova tegyen. Akkor azt mondták, hogy Nagy Sanyi bácsinál vannak már sokan (ez a felsővároson volt, ahol Nagy Sarolta tanító néni lakott).

Folytatás a 7. oldalon

Ady-émlékkörút az Érmelléken

* Hagyományá vált az érköbölküti iskolában, hogy november 22-én a helyi iskolások egy csoportja Érmindszenten (Adyfalván) tiszteleg a költőóriás szülőházában. Az idei kirándulás eltért az eddigiektől, hiszen egész napos emléktúrán keresték fel azokat az érmelléki helyeket, ahol Ady járt, illetve ahol a költő emlékét őrzik. Az idei kirándulást megelőzte az iskolában lezajlott vetélkedő Ady életéről, illetve az Érmellék sajtósági tájegységéről. Ilyen útravalóval indult szombaton érköbölküti diákok lelkes csoportja Rákóczi Lajos magyar szakos tanár vezetésével érmelléki Ady-kultusz nyomában. A reggeli órákban a kirándulásuk első állomásán kegyeletüket rótták le a költő margitai szobra előtt, miután Kele-Vajda Sándor elszavalta *A magyar ugaron* című verset, a diákok virágot helyeztek az alkotás talpatára. További útjuk Tasnádon keresztül vezetett Érmindszentre, a mai Adyfalvára, ahol részt vettek a helyi templomban tartott istentiszteleten. Majd Ady szülőházában tettek látogatást, ahol debreceni, szatmári és szilágysági diákokkal ismerkedtek. Az itt tartott ünnepi műsor egyik mozzanataként Rákóczi Lajos *A Házamegyek a falumba* című verset szaval-

ta el a hallgatóságnak. A Köbölkútról hozott koszorúk elhelyezése után a csapat Nagykároly felé folytatta útját. Megálltak az Ér patak partján, ahol a diákok felelevenítették azokat a verseket, amelyeket a költő e táj vonzásában írt, illetve tájékoztatót hallgattak meg az Érmellék földrajzi koordinátáiról, valamint legfontosabb településeiről. Nagykárolyban Kaffka Margit író emléket idézték fel. Köztudott, hogy Ady és Kaffka nemcsak kortársak voltak, hanem Ady többször megkérte Kaffka Margit kezét is. Miután végiglátogatták Nagykároly nevezetességeit, Székelyhíd felé vették útjukat. Minden útjukba eső érmelléki településen megálltak, és új információkat tudtak meg az adott helység sajátos, irodalmi vonatkozásairól. Az út utolsó állomásán, Székelyhídon a diákok az emléktáblánál tették tiszteletüket, majd a késő délutáni órákban, fáradtan bár, de élményekkel gazdagon értek haza Érköbölkútra. A kirándulás során nemcsak irodalmi és helytörténeti ismeretekkel gazdagodtak az iskolások, hanem olyan ismeretségek is kötődtek, amelyeknek reményeink szerint gyümölcsöző folytatása is lesz.

Rațiu Rozália

Teremfociverseny diákoknak

* Először szerveznek Székelyhídon teremfoci-sorozatot iskolások számára. Kozma Sándor, a helyi Petőfi Sándor Elméleti Líceum tornatanára elmondta, azért indította útjára ezt a versenyt, mert még nem volt hasonló kezdeményezés Székelyhídon. Voltak már ehhez hasonló programok Nagyvárádon, de ő a helyi iskolánál szeretné. A versenyre 16 csapat nevezett, két korcsoportban, 12 csapat a VII–XII osztályosok, és négy csapat az V–VI. osztályosok közül kerül ki. Az idősebbek között a hegyközszentmiklósi Toldi Miklós-iskola csapata is képviselteti magát. Az egyenes kieséses rendszerű teremfoci-sorozatban több szabályban eltértek a labdarúgástól: így a csapatokat 4+1 játékos alkotja, akik 2×10 perces játékidőben kergetik a focilabdánál kisebb játékszert. A tanár úr terveiben szerepel, hogy a nyertes csapat kupát kap, és a gólkirályt is megjutalmazza. A meccsek iskolaidőben zajlanak, a versenynek március közepe felé lesz vége. Az első négy csapat jut tovább a megyei szakaszra. A teremfoci tanítása iskola szinten van megoldva, talán a későbbiekben szó lehetne iskolák közötti négycsapatos versenyekről is.

Ér hangja

Gólyabál Nagykányán

✱ A próbatételekkel teletűzdelt, hagyományosan novemberben rendezett nagykányai gólyabált idén mi, a helyi mezőgazdasági iskolacsoport három X. osztálya szerveztük meg a mostani kilencedikesek számára. Ebben segítségünkre voltak osztályfőnökeink, Kulcsár Csilla, Oana Cobe, Szabó Péter.

A gólyabálon nemcsak diáktársaink vettek részt, hanem új tanáraink is, akik szintén gólya címet kaptak, s őket is néhány próbatételnek vetették alá. A próbatételeket különböző szórakoztató produkciókkal egészítettük ki, például hiphop táncsal, néptáncsal, előadásokkal.

A gólyabál ünnepélyes megnyitóját követően megválasztottuk az idei bál zsűritagjait tiszteletre méltó tanáraink sorából. De hogy mi diákok se maradjunk ki ebből, így a tavalyi év győztese is beülhet mostmár az ítélok körébe.

Érdekesebbnél érdekesebb próbákat álltak ki gólyatársaink, gólyatanáraink. Ilyen volt a népdaléneklés hagyományokkal egybekötve, a horgászás, a termékbemutató és még sorolhatnánk.

A próbák között humoros jelenetekkel színesítettük a bált mi, tizedikesek. Fellépett továbbá a Szabó Amália által vezetett Harmatcseppek néptáncsoport, a modern hiphop táncot képviselte Mészáros Ildikó tanárnő által felkészített Flying Steps táncsoport, iskolánk színjátszóköre Sas Enikő tanárnő vezetésével, valamint egy gitársapat.

A rendezvényen végig jól érezték magukat diákjaink, tanáraink, vendégeink. A gólyák pedig nagyon ügyesen vették az eléjük gurított akadályokat, amiért csak gratulálni tudunk nekik.

A gólyabál végén igen nehéz feladata volt a zsűrinek, hiszen meg kellett nevezni a nyertes gólyapárt. A 2010-2011-es tanév gólyakirálynője Bot Bettina (IX. A.) gólyakirálya pedig Zernyi Patrick (IX. B.) lett. Gratulálunk nekik, viseljék büszkén e címet egész tanév alatt.

Úgy véljük, hogy mindazok, akik velünk töltöttek ama napot, mosolyogva tekintenek vissza rá, s emlékül megőrzik szívükben. Reméljük, hogy ti, kedves IX-es társaink, jövőre hasonló hangulatos bált fogtok szervezni a jövő generáció számára!

✱ **A szervezők**

Élet a piacon

📄 **Felújítják a székelyhídi kiskereskedelem legfontosabb helyszínét**

✱ **A szerző felvételei**

Ahol mindenféle portéka megtalálható

✱ Székelyhídon a keddet és a pénteket emberemlékezet óta piaci napként emlegetik. Elég régi hagyomány ez városunkban, legalább húsz éve, tehát valószínűleg a rendszerváltás óta ez így van, és ez rendben is van így. Mivel hamarosan nagy változások lesznek a piacon, gondoltam meg kellene örökíteni a jelenlegi állapotot, és ezt elárulni a kedves olvasónak a jövőből.

Bár Székelyhíd igencsak kis méretű városnak számít, ahhoz képest igen sok helyről érkeznek hozzánk árusok; a környéki településeken (Asszonyvására, Bihardiószeg, Csokaly, Érolaszi, Érkereki, Érkeserű, Hegyközszentmiklós) kívül Ermihályfalváról, Nagyváradról, sőt Debrecenből és Nyíregyházáról is. Az emberek kilencven százalékának törzshelye és bérlete van a piacon, míg az alkalmi árusok alkalomról alkalomra meg kell küzdienek a helyükért, ők napijegyet válthatnak az árusításhoz.

Szinte bármit meg lehet kapni a piacon, ugyanis igen sokféle portékát hoznak magukkal az árusok: mindenféle tejtermékeket, tojást, háziszarvasokat, palántákat, fűszereket, zöldségeket, gyümölcsöket, ruhaneműket, könyveket, lábbeliket, műszaki dolgokat, kerékpárokat, edényeket, és szinte mindent, ami egy piacról nem hiányozhat.

Egy baj van a mi kis piacunkkal, hogy kicsit kicsi, kátyús, sáros és az árusok elmondása szerint a tető is be szokott ázni. Gondot jelent az is, hogy

elég nehéz a közlekedés, mivel a kocsikkal elég szűkösen férnek el, és mindig probléma van belőle, főleg ha szembetalálkozik két autó. Az árusoktól viszont azt is megtudtam, hogy a közeljövőben komoly átalakítások lesznek a piacon, ha minden igaz, felújítják. És lám, igazuk van, mint azt megtudtam az önkormányzatnál. A mi kis piacunkat hamarosan fel fogják újítani, és már abban a stádiumban van a dolog, hogy talán épp most, e sorok olvasása közben döntenek el, hogy melyik kivitelező cég nyeri meg a munka elvégzésének jogát. A tervek szerint az egész piacot átalakítják, nem lesz több kátyú és nem lesz beázás, mert rendszeresen lebetonozzák és lefedik a piacteret, kialakítanak egy másik kijáratot az autók számára, hogy könnyebben közlekedjenek. Továbbá megpróbálják kicsit részekre osztani, vagyis ruhanemű- és élelmiszer-részekre, sőt tejszarnokról, hűtőről a húsfélékről, mérlegekről is szó van. Ez persze nem olcsó multság, ugyanis régi pénzben milliárd lej fölötti költségvetésről beszélnek, amelyet az önkormányzat fog finanszírozni.

Természetesen nem mindenki örül a változásnak – hisz annak legtöbbször nem örül az ember, mert fél az újtól –, ugyanis az árusok félnek a törzshelyeik elvesztésétől, és a bérlet drágulásától is tartanak. Elcsépelet szöveg, de mindig szükség van az áldozathozatalra, hisz egy felújított, korszerű piac szerintem megér ennyit.

✱ **Major Lajos**

... és vásárlók is vannak bőven

Emlékezés ínséges időkre

📄 **Schmauz Anna és Szamos Ferencz a világháború éveiről**

Folytatás a 6. oldalról ✱ Ott volt az orosz főhadiszállás, és mivel ott tiszták voltak, azt mondták, hogy ott nem fognak garázdálkodni. Azt mondták, hogy több asszony meg lány van már ott, és menjen ide-apám, vigyen engem oda. Hát el is vitt, bementünk és hátul egy kis kamaraszerű helyiségben voltak is már sokan, hát én is bementem. Majd egyszer egy kis idő után benézett egy kis orosz katona, bemosolygott, nem szólt semmit, behúzza az ajtót és elment. Én ám nagyon megijedtem, úgy gondoltam, hogyha ez most ide bejött, amikor ezek az orosz tiszták, katonák berúgnak, akkor is bejönnek, és ha az én apám nem lesz itt, nem lesz itt senkim, akkor én velem mi lesz, ki fog engem megvédeni? Akkor én kimentem és azt mondtam az apámnak, „tessik engem hazavinni, nem bánom, akármi is lesz velem, de én nem maradok itt egyedül”. Mondta szegény apám, hogy „hát ha te azt akarod, jányom, akkor gyere, hazaviszlek”. Be is igazolódott a félelmem, mert akkor éjszaka ott egyetlen nő sem menekült meg az erőszaktól, azt mondták a szomszédok, hogy volt ott

olyan ordítás, kiabálás; még olyan is volt, akit megfertőztek, és hogy szegyllették azok a szerencsétlen asszonyok. Hogy mi félelmet kellett nekünk elszenvedni, azt kimondani nem lehet...

– **Feri bácsi sokkal fiatalabb, mint Ancika néni. Hogy vészelte át a családot az időszakot?**

Sz. F.: A mi házuk alatt volt egy ilyen kis pince, ahol a krumplit tartottuk, oda bujtunk le a bombázás elől. Arra emlékszem, hogy először kozákok jöttek, mindenhova bementek, német katonát kerestek. Mivel a mi pincénk kicsi volt, és nem tudott lóháton lejönni, mindenkit felszólított, hogy menjen fel. Én meg a krumpli tetején elaludtam és ott felejtettek, majd mikor lejött egy orosz katona megnézni, hogy nem maradt-e lent valaki, hát én úgy megijedtem, de szerintem ő is, mert én elkezdtem sírni, de végül is nem bántott, csak megijedtem.

Sch. A.: De ahol kicsi gyermek volt, ott aztán követelte az anyát, a „barisnyát” az orosz, bekeresték a házat is érte, volt, ahol ki tudták magyarázni, hogy a „nyemcki”, vagyis a németek meglőtték, hogy elhitte vagy se nem

tudom, csak nem kereste tovább. Volt olyan orosz katona, amelyik elővette a fényképet, mutatta a családját, és elérzékenyült, de volt köztük rengeteg nagyon gonosz, buta, barbár ember. Egyszer már el volt csendesedve egy kicsit a helyzet, még lézengtek azért itt-ott néhányan, bejött hozzánk egy nagy derék katona, ott ültünk a nyári konyhába, az én lábamon egy csizma volt (nem tudom már pontosan kié volt, de nagyon fázott a lábam, és felhúztam), de a katonának volt háromszor akkora lába, lehúztam velem a csizmát a lábamról és elvitte, ott hagyott mezítláb. De az is igaz hogy ezek közt volt olyan, hogy még katonaruhája sem volt, hát akkor az volt a „felszabadító hadsereg”. Ezek se Istent, se embert nem ismertek. Egy éjszaka a szénapadlásról le kellett menekülni, mert akkoriban nádas tető volt és ott perzselték a libát az eresz alatt, és apám attól félt, hogy meggyúl, és beleégünk. Éjszakának idején kellett menekülni, akkor még nem volt világítás, olyan sötét volt, úgy féltünk. Egy másik lánnyal mentünk oda, ahova mondta apám, hogy menjünk, mert ott már nem voltak vagy még nem voltak oroszok, úgy osonunk, nehogy észrevegyenek, mert annyi orosz katona vonult lóháton, szekérral, gyalog. Nagyon féltünk, reszkettünk... háború volt és akkor

nekünk az jutott. De én azt mondom, hogy a Jóisten őrizzen meg minden fiatalot a háborútól, ha tudják, ne is tudják meg soha, hogy milyen is az...

– **A grófi családot ismerték Ancika néni meg Feri bácsi...**

Sch. A.: Igen ismertük, de azok elmenekültek, mire bejöttek az oroszok, az öreg gróf az ugye meghalt, és volt hat gyermek, három lány és három fiú. Én úgy tudom, mindegyik fiút elvitték, és odamaradtak a háborúba (Stubenberg Pál gróf a focsani-i fogolytáborban halt meg, eddig egyedül róla vannak adatok – szerk. megj.), a lányokból kettő férjhez ment még a háború, vagyis 1940 előtt. Miután a grófi család elmenekült Székelyhídról, a kastélyba az ment be, aki akart. Ott az égvilágon mindent összepocskoltak, törtek-zúztak, loptak, raboltak. Szörnyű, hogy mi volt ott, de nem csak az oroszok, még a helyi lakosok is, a könyveket széjjelhajigálták, összecibálták, amit nem tudtak elvinni, ott összetörték.

Sz. F.: Ide tessék figyelni, manapság is mit csinálnak, letépi azt a virágot de nem azért, mert szükségük volna rá, nem, odébb mennek és eldobják. A kastély kirablása is arról szólt, hogy valaki elvitt valamit, mert érdekes volt, később elkallódott meg eldobta, mert nem tudta használni, vagy csak szégyellte saját magától, amit tett.

Ami érték akkor eltűnt, azt nem lehet elmondani, de higgye el, hogy akkor az volt a legkisebb gond, mert akkor a túlélés volt a lényeg.

– **Mikor vége lett ennek az „átvonulásnak”, a grófi család hazajött.**

Sch. A.: Haza, de nem a kastélyba, hanem kaptak két kis szobát a régi cseleddlakásokból a felsővárosban, ahol most Bende bácsiék laknak, és abban az ínséges időbe, hát nem volt mit enni, nagyon nehéz volt, de olyan nagyon sokat segíteni az se tudott, aki akart, mert nem volt miből. Majd aztán eltelt egy kis idő, összedűtünk egy kicsit magunkat, és próbáltunk segíteni, amivel tudtunk, mi is sütőtűnk egy kis cipóval többet, mikor tudtunk, hej, de milyen örömmel elfogadták. Az éhség nagy úr tud ám lenni, de azért akármilyen nehezek is voltak a körülmények, mindég meg tudtak EMBERNEK maradni is. De olyanok is voltak, akik gúnyt űztek belőlük, az olyan felkapaszkodottak, akik a mások kigúnyolásával mutatják meg a hatalmukat.

Sz. F.: Akkor az is elég volt, ha egy valaki rámutatott a másikkra és azt mondta, hogy „az ott ni, szidta Sztálint”, azonnal vitték el a bizonyos „meseautóval”, éjszaka persze, hogy hova, a börtönbe vagy a Duna-csatornához.

✱ **Nagy Mária**

Női focista az Érmelléken

Beszélgetés Szenkó Renáta székelyhídi kilencedik osztályos diákkal, a váradi CS Motorul futballcsapat játékosával

– A labdarúgás nem kifejezetten egy női sport. Hogyan esett mégis erre a választásod, volt-e esetleg olyan tanárod vagy példaképed, aki közrejátszott ebben?

– Nem, elsősorban nem ez játszott közre. Sokkal inkább az unokatestvérem, akivel sokat voltam együtt, és aki sokat focizott, és én mindig mentem vele. Van egy másik unokatestvérem is, aki lány, ő is sokat focizott, vele is sokat jártam játszani, bár ő azóta már felhagyott ezzel.

– Milyen lett kerültél te, mint a székelyhídi Petőfi-líceum tanulója a CS Motorul Oradea leigazolt labdarúgói közé?

– A CS Motorul egy A ligás focicsapat, ahol kortól függetlenül bárki játszhat, csak az számít, hogy nő legyen, mert ez kizárólag női csapat.

– Milyen gyakran jársz edzésre?

– Nagyváradra járok hetente kétszer-háromszor, amikor van edzés. Ezek másfél órák.

– Milyen eredményeket sikerült eddig elérned?

– A 2009-2010-es bajnokságban negyedik letünk a csapattal tizennégy csapat közül. Aztán bevalogattak, és a román válogatottal voltunk csoportmérkőzéseken, másodikok lettünk Ausztriában, Bécsben.

– A szüleid mennyire támogatják azt, amit választottál?

– Eleinte nem örültek, de mivel a tanulásban nem hátráltat a sport, ezért elfogadták, és most már ők is örülnek neki, amiért hálás is vagyok. Egyúttal szeretném a tanárainknak is megköszönni,

– hogy ennyire megértőek és elnézőek a hiányzásaim miatt.

– A baráti köröd kialakulását mennyire befolyásolta az, hogy te focizol?

– A baráti köröm összetételét semennyire sem befolyásolta, ugyanolyan barátaim vannak, mint minden más velem egykorú lánynak.

– Mesélj egy kicsit a jövőbeli terveidről. Ezen a vonalon szeretnél továbbtanulni?

– Hát először is nem iratkoztam sportközépiskolaiba, mert ez csak román nyelven lett volna, és nekem az nem annyira megy. Azt hiszem, ha egyetemre járok majd, akkor az sem a sporttal kapcsolatos lesz. Most úgy gondolom, egészen addig focizok, amíg jól érzem magam a játékból.

Pap Enikő

VA szerző felvétele

Mezőgazdasági hitelek gazdáknak

* Székelyhídon jártak az Opportunity Microcredit Románia képviselői. Az Erdély-szinten működő vállalkozás hitelek biztosít olyan egyéni mezőgazdasági termelők, családi vállalkozások, kft.-k részére, akik három hónapos üzleti tapasztalattal rendelkeznek.

Hogyan működik a hitel? A mindennapi mezőgazdasági tevékenységhez szükséges forgótőkét hitelezhetnek az érdeklődők. A finanszírozás rövid futamidőre vetőmag, műtrágyák, vegyszerek, hízóállatok, üzemanyag, javítások, munkadíj kifizetésére igényelhető. Hosszabb futamidőre a traktorok, mezőgazdasági gépek, eszközök, tejhűtő, fejőgépek, mezőgazdasági épületek építésére, felújítására kérhető támogatás.

A megpályázható összeg 3000–15000 lej. A hitel visszafizetése a termés, illetve az állatok eladása után történik (hitel+kamat) rövid futamidő esetén, hosszú távon maximum öt éves futamidőre havi törlesztéssel.

ÉR hangja

Tisztelt polgárok, Székelyhíd város rendőrsége tájékoztatja önöket,

hogy a lakhelyükről való lopásoknak, valamint a táskák, kézitáskák eltulajdonításának, illetve a zsebtolvajlások megelőzésének érdekében kérjük, hozzák meg a következő intézkedéseket:

1. Ha piacon vagy egyéb zsúfolt helyen tartózkodnak, a pénztárcáikat tartsák a belső zsebükből, ezeket pedig gombolják vagy cipzározzák be. A pénzüket tartsák a mellzsebükből vagy más, minél testhezállobb zsebükből.
2. Sose tartsanak pénzt külső zsebekben, szatyrokban vagy más látható helyen, és ne számoljanak pénzt az utcán, vagy ha több ember tartózkodik Önök körül.
3. Jelentsenek bármilyen lopási szándékot vagy esetet Székelyhíd város rendőrségén a 0764-262873-as vagy a 0764-262709-es telefonszámokon, melyeken a rendőrség szolgálatban lévő munkatársai bármikor elérhetőek.
4. Mikor nem tartózkodnak otthon, az ablakokat és a bejárati ajtót ne hagyják biztosítatlanul, és amennyiben hosszabb ideig maradnak távol, bízzák a ház őrzését valamelyik szomszédjukra, rokonukra vagy barátjukra.
5. Ne beszéljenek idegeneknek olyan pénzről, javakról vagy értékekről, melyeket lakhelyükön tartanak.
6. Ne fogadjanak otthonukba olyan idegen személyeket, akik különböző javakat bocsátanak áruba, alkohol befolyása alatt állnak vagy bizonyos igazságokat elferdítenek.
7. Amennyiben bármilyen antiszociális eset áldozatai, sürgősen hívják a fent megadott telefonszámokat vagy a 112-es sürgősségi számot!

2010. november 22.

A magyarországi Fókusz optika

Székelyhídon!

Jöjjön és vegye igénybe szolgáltatásainkat!!!

- ingyenes szemvizsgálat (csak szemüvegrendelés esetén)
- felnőtt- és gyermekkeretek nagy választékban
- szemorvosi tanácsadás

ÓRAREND:

december 3-án és 17-én 11 órától

HELYSZÍN:

a székelyhídi polgármesteri hivatal gyűlésterme.

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

Név: _____

Telefonszám _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be december 13-áig az ÉR hangja dobozba. Ezeket a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, városi könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsmá, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert: Soós Szabolcs (Székelyhíd), Szabó Árpád (Érolaszi), Kópis József (Érköbölkút).

MEGFEJTÉS	AZ ÓRA IS EZ VASBETŰK!	FŐNÖK AZ INTÓ LÉNYEGE!	FOLYAMATOS, MEG NEM SZAKADÓ	A MALÁRIA GYÓGY-SZERE KELVIN	SZÉKELY-FOLD RÉSZE MAGYAR FOLYO	ALKOTÁS A CINK VEGYJELE	FOGORVOSI MŰVELET BECÉZETT LILLA	TENISZFOGALOM	
								PATADARAB EL	SZORÍTÓ-SZERSZÁM
APAFÉJ!								NŐI NÉV	
VELESZLETETT TULAJDONSÁG				KOZEPSŐ SZINT!			VÖRÖS SZÍNU RAJZ FILMFIGŰRA		
WEST SZINESZNO		ALARM				NEM KELL TOBB			AZ IDŐ JELE
ASSZONY-NEVKÉPZO		ÖSSZE-ZAVART REN!				KERESZTUL-TUZEL			BIBLIAI ALAK
	DIVATOS				HAMIS ILYEN SZÓ IS VAN		FÉRFINÉV		
	KÁROS HATASU						FÜRGE ROMANUL		
FOLYADEK-KAL LOCSOL TESTUNKET BORTIJA				LEGŰTI BETEGSEG EZT TESZI A GYLKOS			ALLÓVIZ		BIZTOSÍTÓ-TARSASAG
		NEM HALOTT IKESIGE RAGJA			ADÓSSÁG JELZŐJE LEHÉT ARATI				
	SZEMÉLYES NEVMAS A KÖR SUGARA		KÜLÖN-BOZO NULLA				NÉMET-ORSZÁGI VAROS		
HÁZORZO				HORDÓ-MERTEK		ÜZLETBEN PIACON VASAROL-JUK		PÁRATLAN SUGO!	

